

Wanneer tolerantie zonde is

William MacDonald

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling en voetnoten door M.V.

[William MacDonald was meer dan 40 jaar een fulltime bijbelleraar. Enige van zijn werken zijn “God’s answers to Man’s questions” en “The Believer’s Bible Commentary”¹]

Tolerantie kan een deugd zijn, maar het kan ook een onvergefelijke zwakte van karakter verraden. Wij bewonderen de persoon die de verschillen tolereert wanneer er geen belangrijke kwesties op het spel staan. Zo iemand laat een verscheidenheid toe van voorkeuren, methoden en onbelangrijke gezichtspunten. Maar er bestaat een ander soort tolerantie en die is verachtelijk. Het is de bereidheid om het stilzwijgen te bewaren wanneer Gods naam wordt gelasterd en wanneer Christus oneer wordt aangedaan. Het is de trouweloosheid van de stilte wanneer de waarheid op het schavot staat. Het is de onwilligheid om zich uit te spreken tegen het kwaad. Tolerantie die bedrog en onrechtvaardigheid door de vingers ziet, is zonde!

Zij die denken dat Jezus altijd tolerant was, zouden Mattheüs 23 moeten lezen: een openlijke beschuldiging van de hypocrisie. Deze passage bewijst voor altijd dat onze Heer in staat was een vernietigende verontwaardiging te uiten over de pretentie van religieuze leiders. Of zij zouden Openbaring 2:20 moeten lezen, waar Hij de kerk in Thyatira veroordeelde voor het tolereren van een lerares met de naam Jezabel.

Ook Paulus was intolerant voor het kwaad. Hij noemde zelfs namen, iets wat vandaag onaanvaardbaar is in evangelische kringen. Hij gaf Hymenéüs en Alexander over aan de Satan, “opdat zij zouden leren niet meer te lasteren” (1 Timotheüs 1:20). Hij aarzelde niet om Hymenéüs en Filétus te noemen bij de valse leraren wier “woord zal voorteten, gelijk de kanker” (2 Timotheüs 2:17), en hij veroordeelde Alexander, de kopersmid, en noemde zijn naam, voor zijn boos gedrag (2 Timotheüs 4:14).

Ook Johannes had de moed om Diótréfes te vernoemen als zijnde iemand “die onder hen de eerste zoekt te zijn” (3 Johannes 9).

Het lijkt erop dat de kerk vandaag zijn capaciteit verloren heeft voor goddelijke intolerantie. Zoals Robert G. Lee² zei: “Wij leven in een wereld met een theologie zonder ruggegraat, kwallige moraliteit, vlakgom-overtuigingen...”

De geschriften van William Barclay zijn een ander geval. Barclay ontkent de godheid van Christus, de inspiratie van de Schriften, de mirakels van Jezus en Zijn plaatsvervangende verzoening. Hij gelooft in de uiteindelijke redding van de hele mensheid³. Maar zijn boeken worden verkocht in de meerderheid van de christelijke boekhandels. Hij wordt overal geciteerd door prominente evangelische leiders. En een menigte christenen bestudeert zijn boeken onder het hoogschijnende excuus: ‘ze bevatten waardevol achtergrondmateriaal’. Het feit dat hij een ketter is, een godslasteraar en een bedrieger is niet belangrijk, en blijkbaar evenmin de eer van onze Heer Jezus Christus.

¹ William MacDonald schreef meer dan 70 werken. Als actieve bijbelleraar en spreker is hij in de hele wereld bekend voor zijn heldere, directe uiteenzettingen van het Woord. <http://www.christtheway.ca/author.asp?Letter=m>. Zie ook <http://www.thekkel.com/brethren.html>.

² Dr. R. G. Lee (1886-1978) was one of the greatest preachers of the past. He pastored Belleview Baptist Church in Memphis, Tennessee for 33 years. His pastoral ministry was marked by a love for his people and a determined defense of the Word of God. He strongly promoted the inerrancy of the Scriptures and would stand without apology for the Word of God... <http://www.preacherscorner.org/rg-lee.htm>.

³ Hij is inderdaad een overtuigend universalist: <http://www.godstruthfortoday.org/Library/barclay/barclay.htm>.

Een zendeling in India had gelijk toen hij schreef: “De tolerantie is zo tolerant geworden dat het kwaad in de tolerantie zit. Wij verkeren in het gevaar van morele koeien te worden door onze plumpe gemakzucht”.

Het is een ongoddelijke tolerantie die ervoor zorgt dat zovele kansels gevuld zijn met “valse apostelen en bedrieglijke werkers, die zich transformeren in apostelen van Christus”. Vanwege de gelijkheid met de omstandigheden in Elia’s dagen, schrijft J. Sidlow Baxter⁴: “Zo zijn er mensen vandaag die, met een verziende vriendelijkheid, de dwaalleraars tolereren op onze kansels, omdat ze toch zo’n fijngemanierde, beminnelijke heren zijn. Zij zouden eerder toestaan dat er dwaling wordt gepredikt en zielen bedrogen worden dan dat de gevoelens van de predikant zouden gekwetst worden. Laat liever Baäl aanbeden worden dan dat er droogte komt! Laat liever de kanker voortwoekeren dan dat een chirurg het mes erin zet!... Het beste wat er zou kunnen gebeuren met sommige zogenaamde christelijke bedienaars van vandaag, is dat zij in Gods naam openlijk door hun toehoorders zouden aangeklaagd worden”.

Het is een zondige tolerantie,

1. die weigert een vals kerksysteem te kastijden dat miljoenen mensen naar de eeuwige verwoesting leidt door hun geperverteerd evangelie,
2. die haar leiders eert als grote evangelisten, terwijl die de evangelischen veroordeelt als wolven,
3. die Gods profeten brandmerkt als ‘verdeeldheidszaaiers’ wanneer die haar afgoderij, de maria-aanbedding en andere ketterijen aan de kaak stellen,
4. die bekeerden teruggedrijft naar haar dodelijke broedsels.

Wat is er gebeurd met de kerk van de martelaren?

Wij hebben een enorme hunker naar populariteit. Dat is echter het materiaal waaruit valse profeten worden gemaakt. We hebben een verlangen om onplezierige dingen ten allen koste te vermijden. Een verlangen als dit houdt ons weg van de confrontatie, van tussen beide te komen wanneer wij dat zouden moeten doen.

Wij willen niet graag anders zijn. We vinden het gemakkelijker om mee te gaan met de massa, met de stroom. Het is maar al te gemakkelijk het stilzwijgen te bewaren wanneer we in een ongunstig theologisch klimaat verblijven. Wij zijn slaven die niet recht durven gaan, met twee of drie.

Wij hebben de capaciteit verloren van boos te worden. Wij worden niet gemakkelijk genoeg verstoord. Wij zitten in de armzalige staat dat we niet meer verontwaardigd kunnen worden. Wij zijn experts in het afleggen van beslistheid, gewoon omdat wij niet willen handelen.

Soms zijn we door vriendschappen zo verblind dat we het verkeerde niet meer tegenstaan. Toen een christen zich uitsprak tegen “*The Case For Orthodoxy*”, het boek van E. J. Carnell, omdat het argumenteerde tegen de inspiratie van de Schrift, zei een vriend van de auteur: “Wel, u kent hem niet zo persoonlijk als ik. Hij is een fijn mens, een godvruchtig man”.

Jay Adams⁵ had het juist toen hij zei: “In sommige kringen is de vrees voor controversie zo groot dat predikers en congregaties een na een de vrede willen bewaren tegen elke prijs - zelfs ten koste van de waarheid - Gods waarheid. Het idee is dat vrede het allerbelangrijkst is. Vrede is een bijbels ideaal ... maar zo is ook zuiverheid. De vrede van de kerk mag nooit gekocht worden tegen de prijs van waarheidszuiverheid. Die prijs is te hoog”.

Oecumene en katholicisme zijn vandaag dé grote thema’s. Laten we allen samengaan. Doe of zeg niets om deze boot te doen waggelen! Doctrine verdeelt, zeggen zij; wat we nodig hebben is eenheid. Maar wat wij ècht nodig hebben is te strijden voor het geloof, in een dag dat dit wordt aange-

⁴ J. Sidlow Baxter was born in Australia and grew up in Lancashire, England. He attended Spurgeon’s Theological College in London and pastored in England and Scotland. He is the author of some twenty-six books and has ministered in churches, Bible conferences, and missionary centers throughout the United States, Canada, Great Britain, and around the world. <http://www.pilkingtonandsons.com/Baxter.htm>.

⁵ Zie b.v. <http://www.timelesstexts.com/aadams.htm>.

vallen, verwaterd en genegeerd. Wij zullen tolerant zijn in kwesties van verschillen, maar intolerant voor het afdwalen van Gods waarheid. Samen met Luther zeggen wij: “Hier staan we, wij kunnen niet anders”.

Ook bisschop J. C. Ryle⁶ schreef dat controversie in religie een hatelijk iets is. Het is al moeilijk genoeg te vechten tegen de duivel, de wereld en het vlees, zonder onderlinge verschillen in ons kamp - maar er is één ding dat zelfs nog erger is dan controversie en dat is valse leer die getolereerd wordt, toegestaan en vergund zonder protest of verhindering...

Drie dingen zijn er waarmee mensen niet moeten spelen:

Een beetje vergif,
Een beetje valse leer,
Een beetje zonde.

<http://www.takeheed.net/whentol.htm>

E-mail: verhoevenmarc@skynet.be

Homepage: www.verhoevenmarc.be of users.skynet.be/fa390968

Ga hier naar de [Nieuwste Artikelen](#)

⁶ J.C. Ryle, 1816-1900, bisschop van de Evangelische tak van de Kerk van Engeland. Zie <http://www.iserv.net/~mrbill/index.html>; http://www.tracts.ukgo.com/john_charles_ryle.htm; “[Bent u wedergeboren?](#)”; “[Zonde](#)”.